

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 09 •June•, 2015 22:49• - •Last Updated•

••Tuesday•, 09 •June•, 2015 22:55•

இங்கே எதற்காக என்று ஒரு புத்தகம் திரைப்பட இயக்குனர் ஜயேபாரதியினது ஒரு புது வரவு சில மாதங்களுக்கு முன் வெளிவந்தது. மிகப் பழைய நினைவுகள் சில, அதிகம் இல்லலை. எப்போதோ எழுபதுகளின் ஆரம்ப வருஷங்களில், நான் தஞ்சையில் விடும்படியில் இருந்த போது ஒரு கடிதம் வந்தது. சினிமா பற்றி ஏதாவது எழுதும்படி. அது மாலனோ அல்லது ஜயேபாரதியோ அல்லது இருவரமே அடுத்தடுத்தோ, சரியாக நினைவில் இல்லலை. என்ன எழுதினேன் என்று நினைவில் இல்லலை. என்ன எழுதக்கூடும் நான் என்ற தயக்கத்தோடு தான் எழுதிய ஞாபகம். ஏதும் குறிப்பிட்டும் சொல்லக் கூடிய எதுவும் இல்லலை. இதனை நினைவு கூறக் காரணம், நான் என்ன எழுதினேன் என்பது அல்ல. இப்போது தனக்கு அறுபத்து மூன்று வயதாவதாகச் சொல்லும் ஜயேபாரதி அப்போது 22 வயதினராக இருக்க வேண்டும். ஒரு பத்திரிகை, சினிமா பற்றி, அதுவும் தமிழில் சினிமா பற்றி மிகவும் வித்தியாசமாக, சிந்திக்கும் மனதில் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஜயேபாரதி. சத்யஜித் ரே, மிருணால் சன், ரித்விக் காடக, என பலர் அகில இந்திய தளத்திலும் உலக சினிமா தளத்திலும் புதிய சரித்திரம் படைப்பவர்களாக, உலகத் தொடங்கிய பிறகு, தமிழ் நாட்டிலும் ஒரு ஜயேபாரதி ஒரு எளிய தொடக்கமாக உன்னப்போல் ஒருவனதை தந்து விட்ட பிறகு, ஒரு சில நேரம் பரோவது, சரி ஒரு சில ஆயிரம் பேர்களாவது முற்றிலும் வேறு பாதையில் தமிழ் சினிமாவைப் பற்றி சிந்திக்கவாவது தொடங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். இதனால் எதுவும் ஆகிவிடப்போவதில்லை ஆகிவிடவாழ்வில்லை.

அந்த எழுபதுகளில் தான் தில்லியில் எனக்கு ரவீந்திரன் என்னும் அன்பர், பிரக்ஞை இதழின் பொறுப்பாளரில் ஒருவராகத் தெரியவந்தார். கொஞ்ச காலம் அவர் தில்லியில் இருந்தார். அப்போது அவருடன் நெருங்கிய பழக்கம். நல்ல ரசனை உள்ளவர். சினிமா, இலக்கியம் என்று பலவாறாக. எங்கள் பொழுதுதெல்லாம் மாக்ஸ் மயில்லர் பவன், ஹங்கரியன் செண்டர், தில்லி ஃபிலம் சொசைட்டி என்று தான் கழியும். நாடகம் பற்றி நான் ஒருவர் கேட்டு எழுதிய மிக நீண்ட கட்டுரை, பின்னர் பிரசுரமாகாமல் போகவே, நான் இதனை பிரக்ஞையில் போடக்கூறேன் என்று பிரக்ஞையில் பிரசுரித்தார். அவர் பிரக்ஞையில் நீண்ட ஆழமான கட்டுரைகள் பல எழுதியிருக்கிறார். ஒன்று ஞாபகத்துக்கு வருவது ஒரு ஜெர்மன் படம். “The Brutalization of Herr என்னவோ

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 09 •June•, 2015 22:49• - •Last Updated•

••Tuesday•, 09 •June•, 2015 22:55•

இததுடன் தன் தம்பி ஜயபாரதிக்கு சினிமா விஷயங்களில் உற்சாகமும், ஆலோசனைகளும் தந்து வந்திருக்கிறார். அண்ணன் தன் தம்பிக்குத் தரும் உற்சாக ஆதரவும் மட்டும் அல்ல அது. விஷயமறிந்த வழிபாடுதான். அவரது குடும்பமே, எல்லோரமே ஏதோ ஒரு விதத்தில் சாதாரணத் துவத்திலிருந்து மலேஷியாந்து அதிகம் அலட்டலின்றி சாதனை படத்தை தவர்களாக, அல்லது படக்கூடம் முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஜயபாரதியின் புத்தகத்தை மையப்படுத்தி பச்சைத் தொடங்கும் போது எண்ணத்தோன்றுகிறது. நான் ஓய்வூதிய பெற்று சின்னையில் தங்கத் தொடங்கிய ஆரம்ப நாட்களிலேயே, பாரதி மணி தானும் நடத்தி இருந்த ஜயபாரதியின் படம் ஒன்று “நண்பா நண்பா” பார்க்க என்னை அழைத்திருந்தார். போனோம். நுங்கம் பக்கம் ஹைரோடில் எங்கோ, இப்போது நின்னையில் இல்லாத ஒரு மாடியில். அந்தச் சின்ன திரையரங்கத்தில் நிறுபரே இருப்பார்களோ என்னவோ. இரு நண்பர்களையும் பற்றிய கதை. வகை அமையியான, அலட்டல், இரசைசல் எதுவும் இல்லாத படம். நல்ல முயற்சி. அழகங்கள் இல்லாத சூத்தமான ஒன்று என்று பட்ட நின்னையு தான் இருக்கிறது இப்போது. குடிசையோ அல்லது வறோ எந்த படமோ நான் பார்த்ததில்லை. பார்க்கும் வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. இரண்டு விஷயங்கள்: ஒன்று அதில் எனக்குத் தெரிந்த பெயர்கள் இரண்டு. ஒன்று பாரதி மணி. இரண்டாவது சார்லி, தமிழ் ப்படங்களில் பார்த்த மகம். ஆனால் இந்தப் படத்தில் மிகவும் வித்தியாசமான சார்லி அவர். இது சார்லியா? என்று ஆச்சரியப்படத் தோன்றும். ஆக, வாய்ப்புக் கிடைத்தால் நம்பகமான மனிதராக ஒரு சித்திரத்தைத் தரக்கூடியவர்கள் தமிழ் சினிமாவில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். வாகை சந்திரசேகர் எனக்குத் தெரியாத பெயர். முன்பின் தமிழ்த் திரையில் பார்த்திராத நடிகர். நண்பா, நண்பா படத்திற்கு கதையையும் சொல்லி, அதில் சார்லியையும் நடிக்ச சொல்லவேண்டும் என்று ஜயபாரதிக்குச் சொன்னது ரவீந்திரன் என்று ஜயபாரதி எழுதுகிறார் தன் புத்தகத்தில்

“இப்புத்தகத்தில் சொல்லப்படுவதெல்லாம் உண்மை, உண்மை தவிர வறோ எதுவும் இல்லை, இறவைன் மீது ஆணை” என்று ஒரு வாக்குறுதி பத்திரத் தோடூ தான் ஜயபாரதியின் புத்தகம் நம் முன் விரியத் தொடங்குகிறது. இன்றைய தமிழ் வாழ்க்கையின் நிர்பந்தங்களில் இதுவும் ஒன்று. இல்லாததைச் சொல்லி தனக்குத் தானே பொன்னாடையோர்த்திப் பெருமையே பட்டாக கொள்வதே நியதி ஆகிவிட்ட காலம். இதிலிருந்து தான் வறோபட்டவன் என்று சொல்லவேண்டிய காலம். ஆக, இது ஜயபாரதியைப் பற்றியும் ரவீந்திரனைப் பற்றியும் கட்ட, அவர் நின்னையு கற்றும் எல்லா சம்பவங்கள், மனிதர்கள் பற்றியும் சொல்கிறது.

ஜயபாரதி தன் சினிமாவைப் பற்றி ஏதும் அதிகம் சொல்லி விடவில்லை. அவரது இடையிடையே, சோர்வும் அலுப்பும் அடையாத முயற்சிகள் பற்றியும் அததுடன் சம்பந்தப்பட்ட மனிதர்கள், சம்பவங்கள் பற்றியும் தான் நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். அவரது திரைப்பட வாழ்க்கைக் குறிப்புகள். குறிப்புகள் மட்டும். இருப்பினும் இவ்வை நமக்குத் தெரியவராத, பல ஆச்சரியம் தரும் விஷயங்களைச் சொல்லும். பல நம்மால் மூதலில் நம்புவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். இருப்பினும் இவ்வை அந்த ஆரம்ப கால

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 09 June•, 2015 22:49• - •Last Updated•

••Tuesday•, 09 June•, 2015 22:55•

ரிக்ஷாக்காரர்களாலும் புரட்சி நடிகர் எம்.ஜி.ஆர்.ின் மகேசுபாபுசாஸ்டை, பாண்டி, கழுத்தில் ஸ்கார்ஃப், தலையில் தொப்பி என்று தானே ரிக்ஷா மலே ஏறி நின்று பாட்டுப் பாடினால் தானே ரிக்ஷாக்காரன். தமிழ் சினிமா உலகமே தனி. நடிகர் திலகத்துக்கு சில்லரையைத் தொடுவது ஒரு கௌரவப் பிரசினை ஆகும்வெள்ளைக்காரக் கட்டடம் பார்த்து நிற்க. ஜெயபாரதியைக் காட்டி, “என்னய்யா இவர் எழுத்தாளர் என்கிறீர்கள். பாண்டி சட்டையெல்லாம் போட்டுக்கார்?” என்று ஷாட்டிங்கில் களேவி எழுகிறது.

பல முறை பணப் பிரசினை எழுந்து படப்பிடிப்பு நிறுத்தப்பட்டு ஒரு வழியாக குடிசை (அப்பாது ராமமூர்த்தியின் கதை) 1979-ல் வெளியாகிறது. ஒரு சத்யஜித் ரே தமிழ் சினிமாவில் உதயமாகிவிட்டதாக கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால், பழைய நண்பர்கள் பலர் விட்டுச் செல்கிறார்கள். மனோ பாலா கமலின் சிபாரிசில் பாரதி ராஜாவிடம் உதவி இயக்குனர் ஆகிறார். ராபர்ட், ராஜசேகரன், இரவாரும் பிராஜநேதிரனின் ஒரு தலை ராகம் படப்பிடிப்புக்கு சென்று விடுகின்றனர். ஒருநொங்கிய நண்பர் கட்டடம் சிதைகிறது. அடுத்து 24 C வதேபுரம் முதல் வீதி என்று அடுத்த படம் ஒன்று. எஸ்.வி.சேகர், விசு, ப்ரியா எல்லாம் நடிக்வும் ஒரு ஏழ்மைப்பட்ட கமர்ஷியல் படம். பணம் தருகிறேன் என்று ஜாயிண்ட் அக்கௌண்ட் வைத்துக்கொண்ட நபரிடம் ஏமாந்தது. இப்படி சில அனுபவங்கள்.

• தன்னுடைய நாவல் தனீ ரபைப் படமாக எடுத்தால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோழர்கள் நிதி திரட்டி உதவி செய்வார்கள் என்கிறார் டி. செல்வராஜ். திரைக்கதையும், இயக்கமும் தான் ஜெயபாரதி வலே, மற்ற வலேயெல்லாம் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று முன் வருகிறார், சமீபமலர் பத்திரிகையின் செல்வன் என்னும் கட்சித் தோழர்.. இளைய ராஜாவை இசையமைக்கச் சொல்கிறேன் என்கிறார் செல்வராஜ். அவர் ரொம்ப பிஸியாயிற்றே என்று சொல்ல, நான் சொல்கிறேன் இளையராஜாவிடம் என்று சொல்லிச் சென்ற டி.செல்வராஜ், இளையராஜா “எனக்கு நிறைய படங்கள் இருக்கே, எனக்கு நேரமில்லை, கங்கை அமரனிடம் சொல்கிறேன்” என்று தன் இயலாமையைச் சொல்ல, டி.செல்வராஜ், “நான் கேட்டும் மாட்டெங்கிறே, நீங்கள்லாம் சாப்பாட்டுக்கில்லாமே கஷ்டப்பட்ட போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தானே உங்க அண்ணனைக் காப்பாத்திச்சு. அதை மறந்துட்டு பசேறே நீ.” என்று தோழர் செல்வராஜ் இளையராஜாவை விளாசித் தள்ளி விடுகிறார்.

பட ஆரம்ப விழாவுக்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர் வி/பி. சிந்தன் அழைக்கப்படுகிறார். ஆனால் அவர் விழாவுக்கு வர மறுத்து, சொல்கிறார்., “கையில் காசில்லாதவரை தான் தோழர்கள் “கம்யூனிஸ்டுகளாக” இருப்பார்கள். கையில் நாலு காசு கிடத்ததும் கள் குடித்த குரங்கைப் போல் ஆட்டம் போடுவார்கள். ஆகவே துவக்க விழாவுக்கு வரலை. படம் முடிஞ்ச பிறகு கப்பிட்டு பார்க்கலாம்” என்கிறார். தொழிற்சங்கத் தலைவருக்குத் தோழர்களதைத் தெரியாமலா போகும். கட்சியில் ஜெயபாரதி, சமீபமலர் செல்வனிடம் பட்ட பாட மகா பரிதாபமானது. சிந்தனோ கள் குடித்த குரங்கு போல் என்று தான் சொன்னார். சமீபமலர் செல்வனோ, “இப்பத் தானே கையில்லே பணம் புரளது. நாளை என்ன ஆகும்மோ, இப்பவே அனுபவிச்சுடணும்” என்று குடி மாதிரி இல்லலை, கத்தியாளும் அவர்

8 / 8